

[Nørskov.]

som saa indtrængende gentagne Gange er fremsat af mig og nu i Dag af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen om en yderligere Bevilling hertil. Thi Sandheden er jo den, at vi endnu har store Strækninger ukultiveret Land, som kunde indvindes til Ager- og Skovland. Der henligger endnu mange Kvadratmil uproduktiv Jord, og en Del af denne Jord er af god Beskaffenhed. Jeg var i Sommer i min Egenskab af Formand i Selskabet „Hedebruget“ nede at se paa en stor Hedestrækning, som ligger ved Tarm Station, nøjere betegnet mellem Lønborg og Sønder Vium. Der var flere Tusind Tønder Land, som laa hen i Lynghav, og det var, efter hvad man kunde konstatere, hovedsagelig god Jord. Her kunde bo og virke mange, mange Mennesker, hvis vi vilde yde dem fornøden Støtte, Vejledning og Hjælp. Der tales i vore Dage om Kolonisation i Udlandet, og man taler om, at danske unge Mennesker skulde sendes derud. Jeg synes, det var mere nærliggende først at kolonisere herhjemme, søge at faa disse uproduktive Arealer forvandlet til produktive, ydende Korn- og Græsmarker.

Her er en Opgave, som jeg vil anbefale saa varmt som muligt, og jeg vil sige, at hvis de ærede Medlemmer skulde faa Lyst til at aflægge et lille Besøg ude hos Hedeopdyrkerne, saa vil de blive modtaget med Hjertelighed og Venlighed. Og jeg vil tilføje, at de vil da faa at se, at her arbejdes godt og intensivt, og her gøres en god samfundsgavnlig Gerning.

Villumsen: Saa godt som samtlige ærede Medlemmer, der har haft Ordet i Debatten i Dag, har omtalt Arbejdsløshedsspørgsmaalet og dette Problems Forhold til Socialreformen. Som Bykommunalmand vil jeg gerne have Lov til at knytte et Par Bemærkninger hertil. Vi har set i Resolutionen fra det konservative Landsraads-møde i Aalborg, at man kræver Socialreformen revideret, og dette Krav er blevet gentaget af den konservative Ordfører herinde, idet det ærede Medlem med Forfærdelse pegede paa de 131 Mill. Kr., der er opført paa Socialministeriets Budget.

Det er i det hele taget betegnende, at naar man fra konservativ Side taler om Statens paastaaede slette økonomiske Forhold, saa er det altid i Forbindelse med de sociale Udgifter. Men man er vel fra konservativ Side klar over, at naar Samfundsordningen formener Tusinder, Titusinder Ret og Adgang til Arbejde, saa maa man betale for en saadan forrykt Samfunds-

ordning. Som Arbejder fristes man til at udbryde: Gid disse Udgifter snart maa blive saa store, at de tvinger alle til at deltage i Arbejdet for Foranstaltninger til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden!

Den konservative Ordfører søgte at tegne Billedet færdigt ved at nævne, at en Række Bykommuner, specielt de store jyske, er ved at synke i Knæ under Socialreformens Byrder, og han søgte af forskellige Udtalelser at udlede Sympati ogsaa hos socialdemokratisk styrede Kommuner for en Revision af Socialreformen. Det er rigtigt, at der virkelig er noget, som vi inden for Bykommunerne ønsker revideret, men det er nu ikke selve Loven, det er de Herrer's Indstilling over for Socialreformen.

Mindst 10 Gange har den højtærede Socialminister fra denne Talerstol pointeret, at Socialreformen ikke er opbygget med Kriseforhold for Øje, men er baseret paa, at Beskæftigelseskrisen finder sin Løsning gennem en særlig Lovgivning, enten ved en bedre Fordeling af det forhaandenværende Arbejde eller ved ekstraordinære Understøttelseslove. Oppositionen har imidlertid forsomt at yde sin Medvirkning til begge Dels, og Resultatet er blevet, at de fleste Bykommuner i denne Sommer har opbrugt Halvdelen af det Beløb, de regnede med som social Udgift for hele Aaret. Og det er jo ikke saa mærkeligt, da det har været nødvendigt at understøtte over 20 000 arbejdsløse, som, hvis vi havde haft en ekstraordinær Arbejdsløshedslovgivning, vilde have modtaget Understøttelse ad denne Vej.

Man maa derfor være klar over, at de sociale Budgetter i Bykommunerne i dette Øjeblik er i allerhøjeste Grad anspændte, og hvis vi skal hele Vinteren igennem uden nogen ekstraordinær Arbejdsløshedslovgivning, vil disse Budgetter blive sprængt. Men Skylden er ikke Bykommunernes; det skyldes udelukkende det Forhold, at Rigsdagen ikke kom Kommunerne, specielt Bykommunerne, til Hjælp paa en betimelig Maade.

Jeg synes derfor, de Herrer fra Oppositionen burde gaa noget mere stille med Dørene og søge at paavirke Meningsfæller ude i Kommunerne til at respektere Lovens klare Bestemmelser, at det ikke skal gaa saadan, som en Amtmand forleden udtalte, at en jysk Sogneraadsformand over for ham havde sagt, at vel vidste han, at vi havde faaet en ny Sociallovgivning, men den brugte man nu ikke i hans Kommune. Nu kan man naturligvis smile ad en saadan Udtalelse, men desværre er Forholdet det, at man i mange Kommuner, selv om man